

registrering, maa det være den, at Registrator ikke maa modtage en Anmeldelse, naar en Anden forud er Indehaver af det samme Varemærke; i det Tilfælde skal Registrator altsaa negte Modtagelsen. Finder saa Anmelderen sin Ret krænkert ved en saadan Negtelse eller paa anden Maade, skal han henvende sig til Indenrigsministeriet og eventuelt til Domstolene, men vil man ikke gaa ud derfra, bliver det Hele efter min Mening fuldstændig løst. — Dernæst staar der i Udvalgets § 7 under Nr. 2, at et indregistreret Varemærke bliver at udslette, naar det for Registrator godtgøres, at Anmelderen er uberettiget til at drive Omsætning med den paagjældende Vare. Denne Passus forekommer mig at være noget uklar. Anmelderen har jo ved Indregistreringen faaet en udelukkende Ret til Varemærket, det staar i § 11. Saa spørges der: Kan denne Ret betages ham paa nogen Maade uden gennem Dom? Det mener jeg, der maa siges Nei til. Men hvad vil det overhoved sige: „Naar det for Registrator godtgøres, at man er uberettiget til at drive Omsætning med den paagjældende Vare“? Havde der staaet, at det skal godtgøres, at Paagjældende er uberettiget til at bruge Varemærket, saa kan jeg forstaa det, saa kan den, der vil have Varemærket udslettet, dokumentere Manglen paa Berettigelse til at bruge Varemærket og derefter begjære det udslettet, men hvad det vil sige, at Varemærket skal udslettes, naar det for Registrator godtgøres, at Bekommende er uberettiget til at drive Omsætning med den paagjældende Vare, det forstaaer jeg ikke. Hvorledes denne Procedure skal føres, om det skal oplyses, at han har gjort sig skyldig i uberettiget Næringsbrug eller Sligt, er mig ikke klart; men det forekommer mig, at det vil give en Ubestemtbed i Loven, som ikke er tilstedelig. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa dette Nr. 2 saaledes ændret: „Naar Anmelderen ved endelig Døm er kjendt uberettiget til Varemærkets Benyttelse.“ Dernæst staar der i samme § 7 Nr. 4, at et allerede indregistreret Varemærke bliver at udslette, naar Mærket i Genhold til Forskrifterne i § 6 ikke burde have været indregistreret. Jeg ser ikke rettere, end at Udvalget er kommet ind derpaa ved en Reminiscents fra Regjeringsforslaget, thi, er der Noget, som er klart, saa synes det at være dette, at, naar en Anmeldelse lovlig er stet, naar Registreringen er foregaaet, og naar saa Lovens § 11 siger: nu har den Mand udelukkende Ret til Varemærket, saa kan det ikke gaa an, at Registrator maasse et halvt Aar efter siger: Jeg tror, jeg har taget feil, det er bedst at slette det ud igjen, det gaar paa ingen Maade an. Man tænke sig blot, at en Mand har faaet sin Anmeldelse godkjendt, registreret og bekendtgjort gennem Advertissementer og maasse har anvendt mange Besøftninger i Anledning af Varemærkets Brug, og saa dog skulde se Registrator have Myndighed til at sige: Jeg har

ikke luffet Dinene tilstrækkelig op i Genhold til § 6, nu slette vi hans udelukkende Ret ud igjen? Jeg kan ikke skjønne, at det kan gaa an. Dernæst staar der i samme Stykke: „eller naar en Indregistrering i Genhold til Bestemmelsen i § 11 taber sin Gyldighed.“ For det Første er der her ganske vist en Krykke, thi § 11 kan stet ikke faae Noget med dette at gjøre, der skal staa § 12. (Ordspørg: Nei, det skal der ikke.) Naa, det skal der ikke.

Formanden: Der vil senere blive Leilighed for den ærede Ordspørg til at gjøre sin Berigtigelse.

Ordnings: Ja, jeg gaar nu ud fra, at der skal staa § 12; men skal der staa § 11, kunne vi ogsaa godt et Dieblit gaa ind derpaa. Der staar i § 11 i Lovforslaget, at, naar der fra flere fremkommer Anmeldelse om det samme Varemærke, tilkommer den nævnte Ret den, fra hvem Anmeldelsen først er fremkommen. Saa, altsaa naar Registrator faar to Anmeldelser om det samme Mærke, modtager han den første og afviser den anden. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det skulde kunne gaa til, at man skulde registrere begge Anmeldelserne og bagefter underrette den sidste Anmelder om, at hans Anmeldelse er registreret, men nu bliver den slettet ud igjen. Derimod maa jeg erkjende, at det i det specielle Tilfælde, som er nævnt i § 12, kan indbringe, at et lovlig registreret Varemærke, hvortil altsaa Anmelderen har faaet udelukkende Ret, kan blive udslettet, idet nemlig § 12 siger, at, naar Noget allerede paa den Tid, nærværende Lov udkommer, benytter visse Mærker, kan ingen Anden ved Anmeldelse erhverve Ret til saadan Benyttelse, saafremt Førstnævnte inden to Maanedes, efter at Loven er traadt i Kraft, gjør Anmeldelse om det eller de af ham benyttede Mærker. Altsaa, naar den, der tidligere har benyttet et Mærke, førend Loven udkom, anmeldte dette to Maanedes, efter at Loven er traadt i Kraft, har han Preference for en mulig Anmeldelse af samme Mærker inden de to Maanedes. Det er vistnok en lidet heldig Bestemmelse, som jeg derfor ogsaa senere har tilladt mig at foreslaa omændret. Naar der skal være nogen Stabilitet i det Hele, kan jeg ikke se Andet, end at Bestemmelsen i Nr. 4 bør udgaa, og det har jeg foreslaaet i Endringsforslaget under Nr. 3. Som Følge deraf bliver det ogsaa nødvendigt, at det sidste Stykke i § 7 udgaa, fordi det handler om, hvorledes der vil være at forholde, naar en Indregistrering urigtig er foretaget af Registrator. Dette er Noget, der kan ske; men saa bliver Registrator eller Indenrigsministeren sagsøgte af den Paagjældende, naar denne ikke vil nøjes med Ministerens Kjendelse, og under den Sag kan han da gjøre Fordring paa at faae sine ublagte Penge tilbage, det følger